

Stajerc" izhaja vsaki
pelek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
3 krole, za pol in četrt
leta razmerno; za Ogr-
sko 4 K 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računi naročnina z ozi-
rom na visokost poš-
tne. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
štev. se prodajajo po 6 v.
Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slopje štev. 3.

Dopis: dobrodošli in se
sprejemaj zastoj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 80, za
1/2 strani K 40, za 1/4
strani K 20, za 1/8
strani K 10, za 1/16
strani K 5, za 1/32
strani K 2,50, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža.

Štev. 21.

V Ptuj v nedeljo dne 25. maja 1913.

XIV. letnik.

Posojilnica v Šoštanju pred polomom.

Iz Šoštanja se poroča:

Dne 16. t. m. vršila sta se v pisarni ta-
mošnje slovenske posojilnice dva jako vihar-
na shoda, katera je vodil celjski advokat dr. Ve-
roslav Kukovec. Namen zborovanja je bil,
da se od posameznih zadrušnikov
celjske zveze izpreša visoko svoto
200.000 kron, s katero bi se pokrilo že leta
sem obstoječi primanjkljaj šoštanjske
posojilnice. Ali ta pobožna želja mudi-
nov okoli celjske "Zadružne zveze" se
izpolnila. Baje je le en sam zadruž-
nik se zavezal, plačati malenkostno svotico v
pokritje velikega primanjkljaja. Dr. Kukovec je
m. dr. omenil, da se je 612 članom pisma po-
slo, v katerem se jih je prosilo, dovoliti pri-
spevke za pokritje deficita. Povedal je tudi, da
je bilanca za preteklo upravno leto že gotova,
da pa se še ni objavila. Posamezni člani pred-
stojništva posojilnice iz kritičnih let so že pro-
stovoljno večje prispevke dali. Tako je darovala
soprega šoštanjskega odvetnika dra. Mayer,
ki je bil takrat direktor in pravni konzulent
posojilnice, 20.000 kron, inženir Vošnjak v
Gerici pa 8.000 kron. Dr. Kukovec je nadalje
priznal, da se je na fabrično realiteto Ivana
Vošnjak v Šoštanju, ki se jo je na 300.000 K
cenilo, v kritičnem času od šoštanjske posojil-
nice posojila za 280.000 K dalo (!!!)
Tudi je omenil dr. Kukovec, da ima posojilnica
v Šoštanju razven dveh realitet v skupni vred-
nosti 20.000 K, na katerih pa je za 40.000 K
bremen (!!!), še neko hišo na Dunaju, ki je pa
bodo zadolžena, pa vključ temu 25.000 kron
milnine nosi (?).

Za saniranje in pokritje velikanskega defi-
cita 200.000 kron podpisale so neka-
tere posojilnice izjavo, da bodejo
pri šoštanjski posojilnici vložile
70.000 K in obenem šenkale obresti;
obenem hočejo te mekrosčne posojilnice iz
svojega čistega dobička šoštanjski polomljeni
posojilnici darovati 80.000 K. Baje je tudi
namestnik v Gradcu dr. Kukovcu obljubil, da
bode in država pomagala (?) ...

Ko se je očitalo, da bi morali velikansko
škodo pravzaprav trpeti člani takratnega
predstojništva šoštanjske poso-
jilnice, povedal je Kukovec, da ti zdaj
nobenega premoženja nimajo, kar
pa bržkone ne odgovarja resnici. Glavni krivec
slovenski advokat dr. Mayer se je potem
prišel izgovarjati, češ da je bil takrat še pre-
mlad, neizkušen v denarnih stvareh (zakaj je
potem prevzel odgovorni posel?) itd. Razburjeni
kmetje so dr. Mayerja oistro prišli in tako je
moral javno obljubiti, da bode tudi
zdaj prispeval iz lastnega za pokritje deficita.
To je tudi samoumevno in čudimo se, da
se mora tega "neizkušenega" slovenskega advo-
kata takorekoč s pestmi prisiliti, da stori svojo
dolžnost ...

Svar stoji danes tako-le: Posojilnica
Šoštanju je že več let sem za

200.000 kron pasivna. Vključ temu se iz
političnih vzrokov zavlečenje uresničenje pošte-
nega reda. Zdaj mora c. kr. oblast red
napraviti! V kratkem bode prišlo do lik-
vidacije posojilnice v Šoštanju.
Slovenski kmetje pa zdaj jasno vidijo, na
kako brezvestni način gospodarijo
prvaški voditelji z tujim, ljud-
skim denarjem.

Steckenpferd milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za raci-
onelno negovanje kože in lepote. Vsakodnevna pri-
znanjevalna pisma, à 80 h povsod v zalogi.

Balkanske zmešnjave.

Svetovni mir zasigurno — Balkanski prepiri.
— Silistria rumunska — Albanija. — Od-
puščanje rezervistov.

V berolinski cesarski hiši se vršijo te dni
velike slavnosti ob priliki poroke cesarjeve hčerke.
Teh slavnosti se udeležita tudi ruski car in
angleški kralj. Anglija in Nemčija, ki
sta bili tako veliki nasprotnici in tekmovalki,
se torej približujeta. V tem leži pač najboljša
jamstvo za zasigurni evropej-
ski mir.

Medtem se pogajanja med balkanskimi za-
vezniki precej kritično razvijajo. Kakor vse
kaže, sta sklenili Srbija in Grška posebno po-
godbo, s katero hočejo Bulgariji večji del nje-
nega v borbi proti Turčiji pridobljenega plena
odvzeti. Bulgari se seveda branijo in večkrat je
že izgledalo, kakor da bi potegnili zavezniki
svoj še od turške krvi mokri handžar za me-
sebojno vojno.

Bulgarsko-rumunska pogajanja so imela
polni uspeh. Trdnjava Silistria spada
bode odslej Rumuniji.

Medtem ko se je vsled odločnega nastopa
Avstrije severne meje nove države Albanije
določilo, veljajo pogajanja zdaj južnim me-
jam, pri katerih je zlasti Italija zainteresirana.
Tudi tukaj zna še priti do hujših prask in
zmešnjav.

Odpuščanje naših rezervistov
se je medtem pričelo. Počasi, kakor
polži počasi gremo torej splošnemu miru nasproti.

Odpust naših rezervistov.

"Mil. Rundschau" poroča: Vsi komandanti
od 1. do vstevši 14. kora so spre-
jeli odlok, glasom katerega se mora od-
pustiti vse rezerviste letnikov
1909 in 1908. Od letnika 1908 nahajajo se
zdaj rezervisti le pri kavaljeriji. Ta odpust ob-
sega okroglo 35.000 mož. Nadalje se odpusti
deloma tudi nadomestno-rezervne
letnike 1910 in 1911. Ta dva letnika obse-
gata okoli 15.000 mož. Skupaj pride torej okoli
50.000 rezervistov domu. Od rezervistov,

ki služijo v Bozni in Hercegovini ter
Dalmaciji, se zasedaj nobenega ne
odpusti. Pač pa se jih sme na kratki, do
14 dni trajajoči dopust (Urlaub) vsaj deloma
poslati. Razmere še vedno ne dopustijo, vsem
posebnim vojaškim odredbam ob meji na jugu
konec napraviti. Vse nevarnosti te krize torej
še nismo prestali!

Na razvalinah Skutarija.

»Reichsposti« poroča njen dopisnik iz Skutarija:
Ako se sprehaja skozi ozke ulice Skutarija, prav-
zaprav ne vidiš mnogo o uspehih bombardementa. Tu
in tam velike luknje v zidovju, od 1 do 4 metrov ši-
roke, kupi šodra in kamenja namesto stanovalnih hiš.
Ako hočeš videti po srbskih in črnogorskih kroglih
prizadete razvaline, moraš iti tja, kjer stojijo kato-
liške cerkve in katoliški zavodi. Ti so bili
cilj črnogorskih artiljeristov. Jako radi so streljali na
avstro-ogrski konzulat. Nadškof Seregi
mi je povedal, da so črnogorski oficirji vedno za cilj
katoliške cerkve in avstrijski konzulat določili. In bal-
kanske države so rekle, da so vojsko v znamenju križa
pričele! Na stolno cerkev se je streljalo, ker so črnogorci
prav dobro vedeli, da je v to cerkev na stotine
katoliških ženin otrok zbežalo. V mestu
se nahajajoči srbski popi so črnogorcem to naznanili!
21 cm-melinine bombe so ble pozdrav črnogorske
»križarske armade«; ti strelji so veljali Božjem hramu.
»Črnogorci so hujši nego Turki!« Te besede mi je rekel
skutarski katoliški nadškof monsignore Seregi!

Obiskal sem katoliški frančiškanski samostan. Pater
Facini sprejel me je pod milim nebom. Cela streha
sprednjega trakta samostana je porušena. Solnce sije v
dvorane. »Dne 27. februarja«, tako mi pripoveduje pater,
»ob 3. uri popoldne molil je tukaj 82 letni frančiškan
pater Rodolfo. Takrat je priletela 21 cm krogla in je
udarila skozi sedem dvoran poslopja. Vse je padlo v
razvaline. Pater Rodolfo pa je klete naprej molil na
malem nerazrušenem prostoru. Pravi čudež se je zgodil!«
Ena stena spodnje dvorane je ostala cela; sredi med
slikami albanskih škofov vidim tudi sliko cesarja
Franc Jožefa I. Pater pravi: »On je vse videl, on
nam bode pomagal...« P. Domenico mi je pravil, da
se je med obleganjem vsaki dan 800 do 900 ljudi pred
durmi samostana hranilo. In vendar je 85 katoličan-
ov vsled lakote umrlo. Splezali smo čez ve-
liko, 4 m široko zemeljsko luknjo; črnogorski strel
odtrgal je bil celi ogeljšolskega poslopja od strehe pa do
doli in je poleg tega še to jarno v zemlji napravil. Dne
8., 10. in 27. februarja so črnogorci 30 težkih krogelj
v samostan poslali. V šoli samostana je bilo mnogokrat
do 200 otrok; k sreči se jim ni mnogo zgodilo.

Potem so mi frančiškani pokazali svojo »trdnjavo«,
v kateri so bivali med obstreljevanjem. V kleti pod
refektorijom so živeli, kakor zverine v temni, mokri
jami. Najhujša ječa je proti tej kleti prijetno stanovanje.
Tu je bival tudi katoliški škof Sehlaku iz Pulati.

V kloštru frančiškank pokazala mi je sestra Feli-
ciana razvaline, zlasti mesto, kjer je ubila 4. marca
črnogorska bomba več katoliških sester. Med razvalinami se je našlo še mnogo knjig šolske
dece... Zlosten je pogled na lepo, stolno cerkev, ki
je napol podrt. Neverjetno zverinstvo je,
kar so črnogorci tu zagrešili. Streljalo se je
na oltarje; zažgali so zakristijo, spov-
ednice, — povsod le razvaline in kamenje... V
samostanu jezuitov se je razpočilo 36 velikih črnogor-
skih krogelj. In to so ljudje storili, ki tudi na Kristusa
verujejo...

Politični pregled.

Naš državni zbor pričel je zopet svoje za-
sedanje. Načelnik vlade grof Stürgkh imel je
daljši govor o notranji in zunanji politiki. O

tem kakor sploh o dogodkih v državnem zboru bomo še pozneje govorili.

Morilec Kunschak, ki je soc. dem. voditelj Schummeierja ustrelil, bil je pred dunajsko poroto na smrt na vislicah obsojen.

Poduk za kmetško žensko mladino. Na zadnji konferenci deželni kulturnih svetov ter kmetijskih druž v Avstriji se je naglašalo nujnost izdajanja poduka kmetške ženske mladine. Referent je omenil veliki gospodarski pomen ženske na kmetškem posestvu. Delo dobre matere in gospodinj je tako mnogovrstno, da je temeljita strokovna izobrazba nujno potrebna. Na Nižjem in Gornem Avstrijskem kakor tudi na Štajerskem se je ta strokovni poduk že z najboljšim uspehom vpeljal. Da bi le država dala potrebna sredstva za ta poduk.

Spominski križec. Listi poročajo, da se bode podelilo spominski križec vojakom, ki so stali v vojskinih zmešnjahv preteklega in tega leta ob naših mejah. Križec, katerega bodejo dobili oficirji, vojaški uradniki in moštvo armade ter vojne mornarice, ki so izvrševali vojaško službo v obmejnih pokrajinah, nosil bode letnico 1912—13. Baje bode tudi vojaštvu službeni čas v teh kritičnih dnevih dvojno zaračunjen.

Katere bolezni se mora oblasti naznaniti? Glasom nove postave, ki jo je cesar potrdil, veljajo sledeče bolezni kot nalezljive in so torej potrjene naznanilni dolžnosti: 1. Šarlah. 2. Difterija. 3. Abdominalni tifus. 4. Griža. 5. Epidemična otrplost vratu. 6. Mrzlica porodnic. 7. Tifus. 8. Koze. 9. Azijska kolera. 10. Kuga. 11. Povrnišev se tifus. 12. Lepra. 13. Egipčično vnetje oči. 14. Ramena mrzlica. 15. Vranični ris. 16. Smrkavost. 17. Steklost.

Izjemno stanje v Bozniji in Hercegovini, ki se je proglasilo vsled pričakovane vojske s Črnogorja, je po 12-dnevem trajanju zopet razveljavljeno. Ker so se Črnogorci v vprašanju Skutarija popolnoma avstrijski zahtevi podali, je ta odločitev samoumevna.

Napad ruskih oficirjev? Iz Podwoloczyške poročajo: Na tukajšnjem obmejnem železniškem mostu stal je na avstrijski strani vojak na straži. Na drugi strani se je sprehajalo par pijanih ruskih oficirjev. Eden teh oficirjev je stavil s tovariši, da bode avstrijskemu vojaku orožje vzel in ga prinesel na rusko stran. Res se je oficirju posrečilo, priplaziti se do vojaka. Ali vojak se je z bajonetom branil in ruski oficir je padel s prebodenim srcem mrtev na tla. Napovedala se je stroga preiskava.

Rusko vojaštvo in žganje. Ruski državni proračun za 1913 kaže, da ima Rusija iz žganjepitja 645 milijonov rublov ali 1400 milijonov kron dohodka. Iz teh dohodkov iz žganja zamore Rusija vse troške za svoje vojaštvo plačati in ji poleg tega še 100 milijonov za druge namene preostaja.

Politični umor. V Münchenu je bil na javni cesti pruski vojaški ataše Lewinsky ustreljen. Umoril ga je neki kot anarhist znani, že 80 krat predkaznovani postopač Strasser.

Po Francoskem vzpirajo zdaj vojaki velike, uporom podobne demonstracije proti 3 letni vojaški službi, katero hoče vlada zdaj zopet vpeljati. Vršili so se že pravi boji. Ljudstvo ravno ne razume napadalne in maščevalne ideje francoske vlade.

Dopisi.

Ormož. Ker se je vže več slovenskih in nemških listov podrobno bavilo z razobešanjem zastave ob priliki padca Skadra, mislimo, da tudi mi zadevo našim bralcem pojasnimo. Skader (Skutari) je padel in seveda bilo je to dovolj povoda za naše prvake, da dajo duška svojem veselju nad tej velikanski (!?) zmagi Črnogorcev. Pozabili so, da so v prvi vrsti Avstrijci. Zavihrala je tudi okoli poldne (na dan Sv. Marka) zastava iz ormoške posojilnice in glej — hitro se je prikazala in še hitreje je zginila, — in

ne samo zastava, ampak tudi tisti, ki so jo razobesili, poskusili so se v znanem junaštvu. Ko sta občinski tajnik in redar zahtevala odstranitev zastave, izgovarjala sta se posojilniška šribarja, šprican žandar Rojs in nek privandran Kranjec, da je zastava razobešana v čast Sv. Marka. Seveda to bajko nikdo ni verjel in ker zastave nista hotela takoj odstraniti, obvestilo se je žandarmerijo. Bolje se prvakoma nebi moglo zakuriti, kakor blisk sta jo z zastavo pobrisala in se poskrila. To zadnjo bržkone tudi na čast Sv. Marka?! Prepričani smo, da bodo pristojne oblasti ta dva črnogorska junaka podučile, kako se Sv. Marko in Skader strinjata in bodo tudi namignile špricanemu žandaru Rojsu, zakaj on dobiva svoj „Gnadenpension!“ O gonji prvakov proti nekaterim jim iz navedene zadeve neljubim osemam še spregovorimo.

Iz Obriža. Ljubi „Štajerc“, če bi hoteli biti dosledni, morali bi odločno zahtevati, da ne izhajaš več v mestu, ki se je izkazalo tako nehvaležnega napram onemu naših domačinov. Kakor smo iz različnih časnikov posneli, dohitela je našega domačina, koncipijenta dr. Šalamuna (znanega zagrozenega prvaka žametne suknje) v neki kavarni v Ptuj strahna birma, tako da je siromake parkrat bogeca pete pokazal in ljubo majko zemljo poljuboval; plačilo za nek nepatrijičen izraz. Je že tako, vsi ljudje niso prvaki in tudi ne prijatelji Črnogorcev, kaj ne, oklofutan gospod? Posebno bridko pa še je za navedenega gospodeka, da ga sedaj zasmehujejo celo njegovi bratci ter pravijo, kar je iskalo, to je našel.

Iz Amerike. Sublet Wyo, dne 28. 4. 1913. — Ker tudi Ti, dragi „Štajerc“, zahajaš v to daljno ameriško mesto, ne morem da bi Tebi nič ne poročal. Cerkvenih slavnosti Ti ne bodem, ker cerkve tukaj ne najdeš, temveč za cerkev ima tukajšna „Companija“ eno iz desek postavljeno poslopje, v katerem se eden večer vršijo „Unijske“ seje, drugi večer je ples, tretji dan pride iz Evrope kakšni izgnani duhovnik ter bere službo Božjo. In to je vse za profit kapitalistom! Kako da sem jaz prišel v to daljno mesto, Vam hočem naznaniti. Dragi bralci „Štajerca“! leta 1909 hotel sem voliti namesto moje pokojne matere napredno in to je bilo klerikalcem kakor ogenj v strehi; hitro pregovorili so mater, da tega naj ne dopusti; in zares pokazala je meni duri iz koč; ni mi družega preostajalo, kot črez lužo kruha služiti za sebe in družino. Le tako naprej, slovenski duhovniki in klerikalci, držite naše matere v temi in izganjale bodejo svoje sinove k ameriškim kapitalistom, kateri nas vsaki dan morijo in ubijajo! Ravno tako se je zgodilo mojemu sošolcu M. Fureku; ednemu sinu je mati posestvo prepovedala in potem tujcem za najmanjšo ceno razprodala, to pa le zato, ker ni hotel lopnit po farški tercialki, temveč si želel napredno ženo! Dne 9. aprila je šel v tukajšnji premogorov zdrav in vesel delati; hitro ko prične delo, odtrga se nad njim podzemeljsko gorovje ter njega ubije na mestu! V trenutku, ko je moral pokojni prijatelj smrt storiti pod kamenjem za kapitalista, pregriznil si je svojo spodnjo ustnico skozi in skozi; tako je bilo razvidno, ko so ga izpod kamenja izkopali in pozneje, ko je pokojnega zdravnik osnažil. Drugi dan, 10. aprila, vršil se je pogreb; 3 ure daljno pot po skalovju in pušavi v bližno mesto Kemerer. Žalostno je bilo gledati pri odprtem grobu jokajočo ženo s petimi malimi otročiči, kateri so klicali, da ne pustijo „ata“ pokopati! Pokojni Furek bil je moj sošolec, fara Studenice pri Poličanah, kjer zapušča veliko znanecv in sorodnikov. Zatorej kličem njemu, naj mu bode lahka tuja zemlja! — Kreпки pozdrav vsem napredno-zavednim na zelenem Štajerju! John Ostrožnik.

Novice.

Lep praznik. Da se omeji uničenje kaskanskih gozdev, se je l. 1874 na predlog skskega ministra Združenih držav Mr. Moravati! sklenilo, na enem dnevu v vsakem letu vse zapreti in mnogo tisoč dreves saditi. In kak in polni dneva se je tekom let razvil pravi javni praznik v Črnog Mladino se na ta lep praznik o vrednosti ču vino ta žavanja gozdev podučuje. In obenem se medeljo zope soče drevesc sadi. Na ta način je s skajno načeln delom oblasti in šol nastalo že mnogo krovoje „časti gozdev.

Dvoboje. Na Danaju vršil se je dvoboje, ki je bilo hauptmanom Iborowski in oberlajtnantom je mu je re som, pri katerem je bil zadnji ustreljen. redalo. Vesj nost dvobojev, ki se vkljub postavi še lanes v pr ponavljajo, treba bi bilo z najostrejšimi smislovi zmede zatreti. O tem dvoboju se bode tudi v države je na zboru govorilo.

Mrtva rojstva na Francoskem znašala leče še nie 1911 glasom uradnih naznanil 36.000; tirani p snici pa presega to število 100.000. Frapolica, nočejo imeti otrok in to dela bojaželjni n rokodelci mnogo preglavic.

Velikanski požar. V Pressburgu nasčadard z preteklo soboto požar, ki se je vsled horavice. vetra grozovito hitro razširil. Ogenj je pnisli, da b istem mestu, svoječasnem židovskem „Gubljeno na in se je razširil v par urah na grozovito račun z S čudovito naglico skočila so plamena oblacheva do hiše, od ulice do ulice. Tri ure po me vršile s požara je bil ogenj že v desetih ulicah razširje borova gorelo že 65 hiš. Več kot 8.000 večinomlasi so m njih ljudi je brez strehe. Tudi en otrok krojače za gasilec sta našla v plamenih svojo smrt. Se govorili je neprecenljiva. Mnogoštevilne požarne b Trgove so delale naporno s pomočjo vojaštva, drenske nar magajo požar. Na brzajavno prošnjo prišljivahno za posebnim vlakom tudi dunajska mestna par mu ne bramba, ki je jako uspešno pomagala. Čistiše pa ka dovolil za nesrečne pogorelece takoj 20.000.čin. Evo podpore iz lastnega žepa. Tudi od drugih se mnogo prihajajo podporni denarji.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Pozor pred šarlahom! Več tednov šaja v tej divja v nekaterih občinah ptujskega okraja gova narc kužna bolezen šarlah ali škrlatica. Potrafikantin je združena z difterijo, njene posledice pa te so mnogokrat ali takojšna smrt, ali pa počenje odzreti pa ledic. Opozarjamo stariše, da je šarlah je en slov nevarna, zavrata bolezen. V prodajala terih občinah v Halozah je že grozno prvaško iz nadebudnih nedolžnih otrok pomrlo. Privescok mestu so se že pojavili slučaji te bolezni. Senčar s par tednih je 7 otrok umrlo. Oblast in e smejime niki delajo z vsemi močmi nato, da bisto sin. Pustil bolezen zatrl. Tako je oblast več šol peljemo S Istotako je c. kr. okrajno glavar prepovedalo udeležbo šolske dine pri procesijah sv. Reš Telesa v farah Novacerkev i Vid pri Ptuj. Ednako tej prepovedi tudi v Ptuj skušalo otroke varovati. O ljudje, fantje in dekleta, seveda ne pade to odredbo. Glavna stvar pa leži na star Vsi kmetški stariši vendar večidel nimat zega nego svojo deco! Ne izpostavljajte varnosti, ne izročajte jo tej bolezni! Na nite takoj oblasti vsak sluča laha, kar zahteva tudi postava. Ne otroke po velikih družbah, po gostilnah; je zavrata bolezen in na rokavu ali obleke se jo lahko lomu prinese. Ako sosedovi otroci to bolezen, ne pustite va zdravi otroci naj ostanejo zdaj sami za sificirajte hrame s korbolom,

takoj Fellerjev sline raztopivši antikataralični zeliščni esenc-fluid z znamko „Elzafluid“, 12 steklenic franko za 5.— K pošlje lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko), kjer se tudi Fellerjeve staro priznane, milo odvajajoče Rhabarbara-kroglice z znamko „Elza-

kroglice“, 6 škatljic za 4.— krone, lahko Mi smo se sami o vrednostnih lastnost staroznamenitih domačih sredstev prepr zamoremo svojim čitateljem le priporoč jih imajo vedno doma. 1 —

Vhod bolezni

pri največjih notranjih boleznih je vrat, ki je najbolj mrzlemu zraku izpostavljen. Rabiti bi morali torej pri bolečinah vratu, kašlju, hripavosti, zaslišenju in praskanju v vratu vedno